

Bruxelles, den 2.2.2017
COM(2017) 51 final

2017/0016 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af aftalen om den ændring af Montrealprotokollen om stoffer, der
nedbryder ozonlaget, som er blevet vedtaget i Kigali**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Forslaget vedrører Rådets afgørelse om indgåelse på vegne af Den Europæiske Union af aftalen om den såkaldte Kigaliændring af Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget; afgørelsen vedtages i henhold til artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Den Europæiske Union har godkendt Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget, Montrealprotokollen og de fire tidligere ændringer af denne protokol¹.

På det 28. møde mellem parterne i Montrealprotokollen, som fandt sted i Kigali i Rwanda fra den 10. til den 15. oktober 2016, blev der vedtaget en tekst til en ændring, som tilføjer en gradvis reduktion af forbruget og produktionen af hydrofluorcarboner (HFC'er) til Montrealprotokollens kontrolforanstaltninger med henblik på at mindske disse stoffers bidrag til klimaforandringer. Disse drivhusgasser er ikke ozonlagnedbrydende, men de er hovedsagelig blev indført som erstatning for ozonnedbrydende stoffer, der er blevet udfaset under Montrealprotokollen.

Kigaliændringen træder i kraft den 1. januar 2019, under forudsætning af at mindst 20 parter har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. For at understrege Den Europæiske Unions engagement med hensyn til ændringen og for at tilskynde udviklingslandene til hurtigt at træffe foranstaltninger bør ændringen godkendes hurtigt, også set i lyset af andre vigtige parter intentioner om at ratificere så hurtigt som muligt.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Med vedtagelsen af forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser i 2014 foregreb Den Europæiske Union internt den nedtrapning af HFC'er, som nu er blevet vedtaget under Montrealprotokollen. Gennemførelsen af EU's nedtrapning blev påbegyndt med en fastfrysning i 2015 og den første reduktion i 2016. De indførte håndhævelsesmekanismer sikrer Den Europæiske Unions overholdelse af forpligtelserne under Montrealprotokollen frem til 2030, som er det sidste år, hvor der i henhold til forordningen er fastsat en reduktion. Planen for reduktionerne efter 2030 skal i henhold til artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) nr. 517/2014 fastlægges på baggrund af en evaluering i 2022.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

I EU's klima- og energiramme for 2030 fastsættes et ambitiøst mål, der omfatter hele økonomien, om at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen med mindst 40 % senest i 2030 samt mål for vedvarende energi og energieffektivitet. Gennemførelsen af klima- og energirammen for 2030 er en prioritet i opfølgningen på Parisaftalen. Det er anerkendt, at alle

¹ 91/690/EØF: Rådets beslutning af 12. december 1991 om indgåelse af ændringen til Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, vedtaget i London i juni 1990 af parterne i protokollen, EFT L 377 af 31.12.1991, s. 28;

94/68/EF: Rådets beslutning af 2. december 1993 om indgåelse af ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, EFT L 33 af 7.2.1994, s. 1;

2000/646/EF: Rådets afgørelse af 17. oktober 2000 om indgåelse af ændringen til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, EFT L 272 af 25.10.2000, s. 26;

2002/215/EF: Rådets afgørelse af 4. marts 2002 om indgåelse af fjerde ændring til Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, EFT L 72 af 14.3.2002, s. 18.

teknologier, der anvendes til at erstatte HFC med henblik på at opfylde målsætningerne i Kigaliændringen, er mindst lige så energieffektive som den teknologi, de erstatter, og derfor er den planlagte HFC-nedtrapning i overensstemmelse med EU's energipolitik. Derudover regner man med, at ændret design i nye køle- og klimaanlæg som følge af den nødvendige udskiftning af kølemedier vil føre til betydelige forbedringer af energieffektiviteten og derved yde et positivt bidrag til at nå målene

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Forslaget fremsættes på grundlag af artikel 192, stk. 1, og artikel 218, stk. 6, i TEUF. Artikel 218 i TEUF fastsætter proceduren for at forhandle og indgå aftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande eller internationale organisationer. Særligt fastlægges det i stk. 6, at Rådet på forslag af Kommissionen som forhandler vedtager en afgørelse om bemyndigelse til indgåelse af en aftale på vegne af Den Europæiske Union.

I henhold til artikel 191, og artikel 192, stk. 1, i TEUF skal Den Europæiske Union bidrage til forfølgelse af bl.a. følgende mål: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

Den planlagte nedtrapning af HFC'er gennemføres ved forordning (EU) nr. 517/2014, som bør revideres på et senere tidspunkt med henblik på at sikre overensstemmelse med Kigaliændringen efter 2030. Dette kan kun opnås gennem EU-lovgivning. Indtil 2030, som er det sidste år, hvor der i forordningen er fastsat en reduktion, er nedtrappingsplanen strengere end de fremtidige kontrolforanstaltninger under Montrealprotokollen. Der var blevet foretaget en konsekvensanalyse. På nuværende tidspunkt er der ikke planlagt nogen ændringer af forordningen, der vil kunne påvirke virksomheder.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen om den ændring af Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, som er blevet vedtaget i Kigali

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På det 28. møde for parterne i Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget² ("Montrealprotokollen"), som fandt sted i Kigali i Rwanda fra den 10. til den 15. oktober 2016, blev teksten til en ændring af denne protokol ("Kigaliændringen") vedtaget, hvorved der tilføjes en gradvis reduktion af forbruget og produktionen af hydrofluorcarboner til Montrealprotokollens kontrolforanstaltninger.
- (2) En gradvis reduktion af forbruget og produktionen af hydrofluorcarboner er nødvendig for at mindske disse stoffers bidrag til klimaforandringerne og for at forhindre, at de i tages i anvendelse i ubegrænset omfang, især i udviklingslande.
- (3) Kigaliændringen er en nødvendig del af gennemførelsen af Parisaftalen for så vidt angår målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen yderligere til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau.
- (4) Kigaliændringen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den ændring til Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, som blev vedtaget i Kigali den 15. oktober 2016, godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til ændringen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, der på Unionens vegne er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet hos Generalsekretæren for De Forenede Nationer, jf.

² EFT L 297 af 31.10.1988, s. 21.

artikel 13, stk. 1, og artikel 20 i Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget³, med henblik på at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet af aftalen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*

³ EUT L 297 af 31.10.1988, s. 8.